

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012258
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118012258.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.07.2020, v trestnej veci obžalovaného T. F. pre pokračovací zločin úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/128/2018 zo dňa 28.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému T. F..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný T. F., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom
F. XX, V. - L. V.,

je v i n n ý , ž e

1) ako „tipér“ pre spoločnosť HYSPO, s. r. o., zapísanej v Národnej banke Slovenska v registri finančných agentov a finančných poradcov, predložil R. R., zamestnancovi predmetnej spoločnosti, kópiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere od spol. Consumer Finance Holding, a. s., č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenú na meno L. C., 9 ks kópii potvrdení o zrealizovaní vkladu v hotovosti vkladateľom L. C. v pobočkách VÚB, a. s. v prospech bankového účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a čestné vyhlásenie L. C. o mesačnom príjme vo výške 1.523,- eur, pričom uvedené listinné podklady si T. F. v úmysle vylepšiť finančnú bonitu žiadateľky o úver a tým zabezpečiť schválenie úveru vopred vyhotovil a ktoré následne R. R. dňa 25.02.2015 v Sabinove v pobočke OTP Banka Slovensko, a. s. predložil spolu so žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru pre žiadateľku L. C., nar. XX.XX.XXXX v určenej výške 19.693,- eur, pričom k jeho poskytnutiu nedošlo, nakoľko predložené doklady boli poskytovateľom úveru vyhodnotené ako falošné,

2) ako „tipér“ pre spoločnosť HYSPO, s. r. o., zapísanej v Národnej banke Slovenska v registri finančných agentov a finančných poradcov, predložil R. R., zamestnancovi predmetnej spoločnosti, dve kópie zmlúv o úvere od spol. PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX obidve uzatvorené na meno N. R., 14 ks kópii potvrdení o zrealizovaní vkladu v hotovosti vkladateľom N. R. v pobočkách ČSOB, a. s. v prospech bankového účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., 6 ks kópii výpisov z bežného účtu N. R. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a čestné vyhlásenie N. R. o mesačnom príjme vo výške 1.120,- eur, pričom uvedené listinné podklady si T. F. v úmysle vylepšiť finančnú bonitu žiadateľa o úver a tým zabezpečiť schválenie úveru vopred vyhotovil a ktoré následne R. R. dňa 25.02.2015 v Sabinove v pobočke OTP Banka Slovensko, a. s. predložil spolu so žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru pre žiadateľa N. R., nar. XX.XX.XXXX v určenej výške 21.500,- eur, pričom k jeho poskytnutiu nedošlo, nakoľko predložené doklady boli poskytovateľom úveru vyhodnotené ako falošné,

teda

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle uviesť iného do omylu a spôsobiť tak značnú škodu, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu, čím spáchal

- pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j), l) Tr. zákona a § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona výkon tohto trestu podmiennečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zákona u k l a d á povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného T. F. za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1) ako „tipér“ pre spoločnosť HYSPO, s. r. o., zapísanej v Národnej banke Slovenska v registri finančných agentov a finančných poradcov, predložil R. R., zamestnancovi predmetnej spoločnosti, kópiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere od spol. Consumer Finance Holding, a. s., č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenú na meno L. C., 9 ks kópii potvrdení o zrealizovaní vkladu v hotovosti vkladateľom L. C. I. v pobočkách VÚB, a. s. v prospech bankového účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a čestné vyhlásenie L. C. o mesačnom príjme vo výške 1.523,- eur, pričom uvedené listinné podklady si T. F. v úmysle vylepšiť finančnú bonitu žiadateľky o úver a tým zabezpečiť schválenie úveru vopred vyhotovil a ktoré následne R. R. dňa 25.02.2015 v Sabinove v pobočke OTP Banka Slovensko, a. s. predložil spolu so žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru pre žiadateľku L. C., nar. XX.XX.XXXX v určenej výške 19.693,- eur, pričom k jeho poskytnutiu nedošlo, nakoľko predložené doklady boli poskytovateľom úveru vyhodnotené ako falošné,

2) ako „tipér“ pre spoločnosť HYSPO, s. r. o., zapísanej v Národnej banke Slovenska v registri finančných agentov a finančných poradcov, predložil R. R., zamestnancovi predmetnej spoločnosti, dve kópie zmlúv o úvere od spol. PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX obidve uzatvorené na meno N. R., 14 ks kópii potvrdení o zrealizovaní vkladu v hotovosti vkladateľom N. R. v pobočkách ČSOB, a. s. v prospech bankového účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., 6 ks kópii výpisov z bežného účtu N. R. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a čestné vyhlásenie N. R. o mesačnom príjme vo výške 1.120,- eur, pričom uvedené listinné podklady si T. F. v úmysle vylepšiť finančnú bonitu žiadateľa o úver a tým zabezpečiť schválenie úveru vopred vyhotovil a ktoré následne R. R. dňa 25.02.2015 v Sabinove v pobočke OTP Banka Slovensko, a. s. predložil spolu so žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru pre žiadateľa N.E. R., nar. XX.XX.XXXX v určenej výške 21.500,- eur, pričom k jeho poskytnutiu nedošlo, nakoľko predložené doklady boli poskytovateľom úveru vyhodnotené ako falošné.

Za to obžalovanému uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, § 38 ods.3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona stanovil skúšobnú dobu v

trvaní jedného roka. Naproti tomu obžalovaného R. R. podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný (R. R.).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, avšak len proti výroku o vine v neprospech obžalovaného T. F., okresný prokurátor odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že právny záver okresného súdu považuje za nesprávny, prameniacy z nedôsledného posúdenia všetkých dôkazov a skutkového stavu veci. Okresný súd sa zaoberal právnym posúdením konania obžalovaného T. F. vzhľadom na skutočnosť, že v jeho v prípade išlo o osobu, ktorá nebola účastníkom úverového vzťahu, súd nemohol vyhodnotiť jeho konanie ako konanie spadajúce pod ochranu úverových vzťahov ustanovením § 221 Tr. zákona a preto posúdil v odôvodnení rozsudku konanie obžalovaného ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona. Súd však prevzal z právnej vety obžaloby slová, že v danom prípade išlo o väčšiu škodu, a tak posúdil konanie obžalovaného ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu uložil trest v trestnej sadzbe 1 až 5 rokov. Prokurátor má za to, že vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok bol riadne vyhlásený a uvedenú zrejmu nesprávnosť už súd nemohol napraviť, tak túto nesprávnosť je možné napraviť konaním druhostupňového súdu. Vzhľadom na konanie obžalovaného T. F., ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle uviesť iného do omylu, vylákaním úverov v celkovej výške 41.193,- eur a teda spôsobeniu značnej škody, je potrebné jeho konanie kvalifikovať ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona. Preto navrhol, aby súd druhého stupňa zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o vine obžalovaného T. F. a uložil obžalovanému primeraný trest v rámci zákonnej trestnej sadzby spáchaného pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Na verejnom zasadnutí v konaní o odvolaní pred krajským súdom, krajská prokurátorka pozmenila v konečnom návrhu odvolací dôvod tak, že považujú rozsudok okresného súdu za správny a zákonný v otázke toho, že obvinený sa dopustil skutkov kladených mu za vinu obžalobou, avšak okresný súd nesprávne právne vyhodnotil konanie obžalovaného T. F.. Podľa názoru prokurátorky sa obžalovaný dopustil pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, dôvodiac, že zákonodarca nestanovil žiadnu požiadavku pre to, aby sa snáď zločinu úverového podvodu mohol dopustiť len špeciálny subjekt, teda účastník úverového vzťahu, ale subjekt je v tomto prípade všeobecný. Obžalovaný konal v úmysle vylákať úver v banke, a to či už v prospech obžalovaného alebo v prospech inej osoby. Navrhla preto zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a obžalovaného uznať vinným zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a pre výkon trestu ho zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

V posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné.

Tak v priebehu prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní konanom pred okresným súdom, obžalovaný T. F. nepopieral, že sa dopustil skutkov kladených mu za vinu obžalobou prokurátora, avšak nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, keď mal za to, že jeho konanie nie je úverovým podvodom podľa § 222 Tr. zákona, ale o podvodom podľa § 221 Tr. zák., keďže obžalovaný T. F. nebol účastníkom úverovej zmluvy ani ako žiadateľ, dlžník, ani ako osoba konajúca v mene týchto osôb. Žalovaný T. F. uviedol, že od R. N. dostal ponuku, aby pre spoločnosť HYSPO sprostredkoval finančné produkty. Priznal, že zohnal dvoch klientov, a to tak L. C. ako aj N. R.. Na to, aby boli úvery schválené, stačilo, aby klienti boli zamestnaní a mali čistý register. Obžalovaný priznal, že dokumenty, a to výpisy z banky, ako aj zmluvu o tom, že už v minulosti splácali iný úver, pozmenil vo fotoshope, takto pozmenené podklady odovzdal buď N. alebo R.. Oni o tom nevedeli, ani ho nikto o to nežiadal. Motívom

jeho konania bola jeho snaha získať províziu, čím by sa mu vykrylo nájomné za mesiac, pretože by dostal províziu vo výške 0,8 %. Bol v časovom strese, pretože končila možnosť žiadať o refinancovanie úverov, kde sa nevyžadovalo dokladovanie príjmov.

Obžalovaný R. R. uviedol, že je pravdou, že on podával žiadosti o refinancovanie úverov v pobočke OTP banky v Sabinove, pretože to bola jeho pracovná náplň v spoločnosti HYSPO. On pracoval ako sprostredkovateľ úveru, kde jeho povinnosťou bolo zozbierať podklady a tieto odnieť do banky. Ak bola žiadosť schválená, mal kontaktovať klienta a ísť s ním buď do banky alebo klient by išiel sám podpísať zmluvu. Doklady, ktoré on podával v banke, mu doniesol obžalovaný F.. On tieto doklady overil a posunul ich banke. Nevedel o tom, že ide o falšované doklady. Obžalovaný F. v tej dobe pracoval ako tipér teda zhŕňal svojich zákazníkov pre spoločnosť HYSPO. Žiadosti o poskytnutie úveru boli zamietnuté.

Svedok R. N., konateľ spoločnosti HYSPO, s.r.o. v podstate popísal spôsob spolupráce s obžalovaným F., ktorý pracoval ako tipér pre ich spoločnosť, to znamená, že im doniesol klienta, ktorý potreboval vyriešiť finančnú situáciu, respektíve úver. Obžalovaný R. mal oprávnenie predkladať do banky overené fotokópie dokladov, ktoré boli potrebné k žiadosti o akýkoľvek úver.

Svedok poškodený R.. T. H., splnomocnený zástupca OTP Banky Slovensko, a.s., uviedol, že na základe dokladov predložených na pobočke OTP Banky, banka vyhodnotila, že L. C. bolo možné poskytnúť úver vo výške 19.693,- eur a N. R. vo výške 21.500,- eur s tým, že pri kontrole žiadosti o úver na ústredí banky zistili nesúlad v dátumoch a následne zistili, že boli predložené falšované doklady k týmto žiadostiam o úver. Z tohto dôvodu ústredie banky odmietlo v oboch prípadoch poskytnutie úveru.

Svedkovia L. C. a N. R. uviedli, že ich kontaktoval obžalovaný T. F., že je možné poskytnúť im výhodný úver, oni predložili len výpis z banky a doklad totožnosti. Bolo im povedané, že malo ísť o investovanie peňazí, za čo mali dostať odmenu 5.000,- eur. Žiadne falšné ani upravené doklady oni neposkytli. Svedkovia nepotrebovali žiaden úver, ani refinancovanie iného úveru, bolo im obžalovaným F. sľúbené, že z bankou poskytnutého úveru dostanú odmenu vo výške 5.000,- eur, čo bolo motívom podpísania žiadosti o poskytnutie úveru, 7.000,- eur malo zostať na účte, z ktorej sumy sa mal splácať úver po dobu dvoch rokov a suma 13.000,- eur mala byť použitá na kapitálové zhodnotenie v spolupráci so spoločnosťou HYSPO.

Nebolo teda sporným, a to už v prípravnom konaní, že to bol práve obžalovaný T. F., ktorý vyhotovil falšné doklady, ktoré následne predložil spoločnosti HYSPO, s.r.o.. Spornou bola právna kvalifikácia skutkov kladených obžalovanému za vinu, keď tieto boli v obžalobe okresného prokurátora kvalifikované ako pokračovací zločin úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, teda že obžalovaný T. F. sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle vylákať úver tým, že banku uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a v snahe spôsobiť väčšiu škodu, konkrétne malo ísť o sumu 41.193,- eur, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku síce vo výroku vyhláseného rozsudku konštatoval, že konanie obžalovaného kvalifikoval ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, avšak v odôvodnení písomného rozsudku už okresný súd konštatoval, že sa vo výroku vyhláseného rozsudku dopustil chyby, keď prevzal z právnej vety podanej obžaloby prokurátora slová, že v danom prípade ide o väčšiu škodu a preto posúdil konanie obžalovaného len ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, aj keď správne malo byť konanie obžalovaného T. F. posúdené ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 221 Tr. zákona, trestného činu podvodu sa dopustí ten,

(1) kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na 2 roky.

(2) odňatím slobody na 1 rok až 5 rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

(3) odňatím slobody na 3 roky až 10 rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a/ spôsobí ním značnú škodu

- b/ z osobitného motívu
- c/ závažnejším spôsobom konania
- d/ na chránenej osobe.

Trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 až 5 Tr. zákona, sa dopustí ten,

(1) Kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

(2) Odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak ako zamestnanec, člen, štatutárny orgán, zástupca alebo iná osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje, umožní získať úver tomu, o kom vie, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie.

(3) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a spôsobí ním väčšiu škodu,

b) z osobitného motívu, alebo

c) závažnejším spôsobom konania.

(4) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním značnú škodu.

(5) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu,

b) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo

c) za krízovej situácie.

Podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, krajský súd sa stotožnil s úvahami súdu prvého stupňa, ktorý správne uviedol, že obžalovaný T. F. v danom prípade nevystupoval ako účastník úverového vzťahu, respektíve ako záujemca o úver. Záujemcami o poskytnutie úveru boli N. R. a L. C., avšak v danom prípade bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že títo nemali vedomosť o tom, že ich doklady boli sfaľšované a že teda nemajú na poskytnutie úveru nárok. Obžalovaný T. F. nebol účastníkom úverovej zmluvy, ale uviedol do omylu úverového veriteľa prostredníctvom účastníkov úverového vzťahu, ktorí sami nekonali zavinene, preto nemôže ísť o trestný čin úverového podvodu podľa § 222 Tr. zákona, pretože páchatel'stvo je vylúčené nedostatkom náležitostí v osobe páchatel'a a účastníctvo je vylúčené v dôsledku zásady akcesority. Keďže žiadatelia o poskytnutie úveru sa nedopustili zločinu úverového podvodu podľa § 222 Tr. zákona, nemôže sa ho dopustiť ani len vo forme účastníctva osoba, ktorá im poskytla pomoc pri poskytnutí tohto úveru. Osoba, ktorá účastníkovi úverovej zmluvy zabezpečí nepravdivé doklady, nie je spolupáchatel'om, ale mohla by byť len účastníkom v zmysle § 21 ods.1 písm. d) Tr. zákona, pričom o pomoc môže ísť len vtedy, ak konanie účastníka úverovej zmluvy dosiahne štádium pokusu alebo dokonaného trestného činu. Keďže účastníci úverovej zmluvy (R., C.) sa nedopustili zločinu úverového podvodu, keďže nemali vedomosť o tom, že k žiadosti o poskytnutie úveru boli pripojené pozmenené doklady, nemohol sa obžalovaný F. dopustiť pomoci k zločinu úverového podvodu. Konanie obžalovaného F. možno preto posúdiť len ako všeobecný trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu, keďže vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, komu v prípade poskytnutia úveru mali byť prostriedky získané z úveru a v akej výške následne poskytnuté, eventuálne či by tieto neboli poskytnuté len žiadateľom (R. E. C.), keďže R. R. ako aj R. N. nepriznali, že by ich spoločnosť mala s týmito prostriedkami ďalej nakladať a iné dôkazy vo veci neboli vykonané. Vykonaným dokazovaním nebola vyvrátená ani alternatíva, že v prípade poskytnutia úveru bankou, peniaze by mali k dispozícii len samotní žiadatelia o úver a obžalovaný F. by dostal len odmenu za sprostredkovanie.

Z tohto dôvodu potom krajský súd napravil pochybenie súdu prvého stupňa, keď tento konanie obžalovaného síce správne právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, avšak nesprávne aj podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona, aj keď je zrejmé, že obžalovaný sa svojím skutkom dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k spôsobeniu značnej škody, a teda malo byť toto konanie kvalifikované aj podľa § 221 ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu

a obžalovaného uznal vinným zo zločinu pokračovacieho podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 3 rokov. Zároveň obžalovanému uložil primerané povinnosti a obmedzenia. Vzhľadom na to, že obžalovaný vychádzajúc z odpisu registra trestov doposiaľ nebol súdne trestaný, považoval krajský súd takto uložený trest za primeraný a zákonný, keď obžalovanému poľahčovalo nielen to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život /§ 36 písm. j) Tr. zákona/, ale aj to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Tr. zákona/. V tomto smere krajský súd uvádza, že by bolo neprimerane prísny, pokiaľ by sa vyžadovalo priznanie obžalovaného ku právnej kvalifikácii skutku tak, ako ho kvalifikoval prokurátor v obžalobe, pokiaľ s touto kvalifikáciou obžalovaný nesúhlasí. V danom prípade sa obžalovaný priznal ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, nestotožňoval sa len s jeho právnou kvalifikáciou.

Na základe uvedeného preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.